

“ ственницы, кои-то предминаха отъ насъ
“ стезы-те на злополучіе-то, и като про-
“ стиратъ рука помощна призоваватъ насъ въ
“ нхно-то содружество, когда отъ всѣхъ сме
“ изоставлени. Добра-та книга е единъ добръ
“ пріятель. „

“ Ахъ! извика Певель, не имахъ потреба
“ да имамъ наука доклъ пребываваше тука Вир-
“ гинія. Не бѣ нито она учена; но когда мя
“ гледаше и называваше свой пріятель, невоз-
“ можно ми бѣ да самъ прискорбенъ. „

“ Безъ сомнѣніе, казувахъ му, не има другъ
“ по драгъ пріятель челоуѣку освень желаю-
“ ща-та го любовница. При това жена-та има
“ единъ видъ веселость легка и быстра, коя-
“ то разгоня жалость-та на челоуѣка. Нейни-
“ те удовольствія разрѣшаватъ темны-те мечты
“ на разсужденіе-то; а верху лице-то и блиста-
“ ятъ сладки-те прелести съ кротость и съ до-
“ вѣренность. Коя радость не достига по сил-
“ на чрезъ нейна-та радость? Кое чело не ся
“ углажда и развеселява съ нейно-то хиленіе?
“ Кой гнѣвъ може да стои среңу нейны-те сле-
“ зы? Виргинія ще ся врати съ по вече фило-
“ софія кои-то ты не имашъ доста, и ще